

FAŞİZME GİDİŞ MUTLAKA ÖNLENMELİDİR

Basın açıklaması, 8 Ocak 1971.

Türkiye İşçi Partisi uzun süreden beri kamuoyuna açıkladığı bildirimleri, demeçleri, politik raporlarıyla egemen sınıfların ve onların politik partilerinin ve parlamento dışı çevrelerinin Türkiye’de ilerici, sol akımlara karşı, bunları vurmak için bir ittifak tezgâhladıklarını ısrarla belirtmişti. Dışa bağımlı ve çarpık olarak gelişen kapitalizmin yarattığı sorunları, bunalımları şu kısıtlı, dar, biçimsel demokrasi ortamında karşılayamayan egemen sınıfların -burjuvazinin- Anayasal hak ve özgürlükleri daha kısıtlamak, rafa kaldırmak, “asayiş ve nizam” adına ülkeyi demir ökçeli bir yönetime sokmak çabası içinde olduğu açıkça görülüyordu. Son politik olaylar bu gelişmenin son safhasıdır. Faşizm, parlamenter bir kılığa büründürülmüş veya üniforma giydirilmiş şekliyle kapı ağzında boy göstermiştir. Faşizmin başlıca niteliklerinin ne olduğunu hatırlatmakta ve hatırlamakta yarar vardır:

- 1- Faşizm sermayeci sınıfların -burjuvazinin- demokratik hak ve özgürlüklerden çok tedirgin olduğu, demokratik ortamda egemenliğini ve yönetimini sürdürmesi zorlaştığı zamanlarda beliren bir burjuva diktatörlüğünün açık teröre dayanan en keskin biçimidir.
- 2- Faşizmin bütün gücü ile vurduğu baş hedef işçi sınıfıdır; bu sınıfın hak ve hürriyetleri, hareketi, örgütleridir.
- 3- Faşizm, işçi sınıfı ardından bütün emekçi sınıfların, halk kitlelerinin, ilerici tabaka ve grupların demokratik hak ve özgürlüklerini kısıtlar, yok eder.
- 4- Faşizm şoven ve ırkçı bir milliyetçiliği körükler ve buna dayanan bir şiddet ve tahakküm politikasını güder.

Türkiye’deki durumu bu dört kıstasa vurursak faşizme doğru hızlı bir gidiş içinde olduğumuz apaçık ortaya çıkar. Durumun çizdiği tablo şudur:

1- Burjuvazi işçi sınıfımızın ekonomik haklarını elde etmede sürdürdüğü başarılı mücadeleden son derece tedirgindir, hele bu bilinçlenme ve mücadelenin politik nitelik kazanmasından çok ürkmektedir.

Sermayeci sınıflar -burjuvazi- bu gelişmeleri önlemek ve işçi sınıfını kendi etki ve kontrolünde tutmak içindir ki:

- Türkiye İşçi Partisine kuruluşundan beri zaman zaman ve yer yer kaba kuvvet saldırıları yapılmıştır. Parti hakkında dizi dizi dosyalar tertiplenip kovuşturmalar açılmak istenmiştir. Partiye her türlü tezvir ve iftiralarla yüklenilmiştir.
- İşçi sınıfının sendikal hareketi “partiler üstü sendikacılık” çizgisinde tutulmak istenmiş, bütün işçi meselelerinin toplu sözleşme masasında çözülebileceği fikri işçilere aşılarmaya çalışılmıştır.
- Bu sökmeyince ve Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) ku-

rulup Türk-İş'in tabanını kendine çekmeye başlayınca 274 ve 275 sayılı kanunları tadil tasarıları hazırlanmış, birisi Meclislerden geçirilmiştir, öbürü geçirilmek üzere bekletilmektedir. Maksat Türkiye sendikacılık hareketini, yani işçi sınıfının ekonomik mücadelesini patronların işbirlikçisi Türk-İş'in güdümüne sokmaktır.

İşçi sınıfı 15-16 Haziran direnişiyle bu girişimlere burjuvazinin beklemediği bir güçle karşı çıkmıştır. Bunun üzerine burjuva iktidarı açık terör hareketlerine geçmiştir. Sıkıyönetimin anlamı budur. İstanbul'a özel komando birlikleri getirilmesinin, Gıslaved ve Bossa fabrikalarına buldozerlerle saldırıp işçilerin coplanmasının ve kurşunlanmasının anlamı budur. Dolaylı yollardan işçi sınıfını dize getiremeyen burjuvazi ve iktidarı açık teröre başvurmuştur.

2- Diğer sınıf ve tabakalara uygulanan baskı ve şiddet yönetiminin örnekleri de sayılamayacak kadar çoktur. Memurların keyfi nakilleri, öğretmen kıyımı, öğretmenlerin şahıslarına, konutlarına, sendika merkezlerine yapılan saldırılar, gençlik katliamı ve toprak ihtilâl ve işgallerinde hep ağaların tarafının tutulması, işçi sınıfı dışındaki sınıf ve tabakalara uygulanan baskı ve zulüm yönetiminin belirtileridir.

3- Anayasamız Türk'ün tarifini Türk devletine vatandaşlık bağı ile bağlı olmaya inhisar ettirdiği halde, dil farkı gözetilmeksizin bütün yurttaşları eşit saydığı halde, yurttaşlarımız olan ve sayıları milyonlara varan Kürt halkına ırkçı şoven bir milliyetçilik anlayışı ile baskı yapılmakta, Anayasa ve insanlık dışı muameleler reva görülmektedir. Kürt halkının Anayasanın tanıdığı demokratik özgürlüklerden, eşitlikten yararlanması önlenmektedir.

Kısaca özetlediğimiz bu hususlar yukarıda tarifini verdiğimiz faşizmin niteliklerine tıpatıp uymaktadır. Şimdi Meclislerden geçirilmesi tasarlanan sözde "tedbir" kanunlarıyla, bu konuda ana ve muhalefet partilerini birleştirme çabalarıyla ve boyuna sözü edilen "Yahya Han" veya "Yunanistan cuntası" formülleriyle daha sistemli, daha açık ve kanunlarla veya askeri otoriteyle meşruiyet kazandırılmış bir faşist yönetim gerçekleştirilmek istenmektedir.

Cumhurbaşkanının yaptığı temaların amacı ve niteliği budur. Milli Güvenlik Kurulu Anayasanın tanımladığı "millî güvenlik ile ilgili kararların alınmasında ve koordinasyonun sağlanmasında yardımcı olmak üzere gerekli temel görüşleri Bakanlar Kuruluna bildirir" bir kurul olmaktan çıkmış, bütün ülke sorunlarını ele alıp ülkeyi doğrudan yönetmeye yönelmiş bir kurul haline gelmiştir. Egemen sınıflar ve onların çeşitli partileri ve iktidar heveslisi çevreleri açık bir faşist yönetimi getirecek olan sözde tedbirler üzerinde mutabıktırlar. Aralarında tartıştıkları ve çekiştikleri husus, bunun nasıl, ne biçimde gerçekleştirileceğidir. Cumhurbaşkanının AP iktidarının getireceği ve açıkça faşist yönetimi gerçekleştirecek kanunları muhalefet partilerinin desteklemesini istediği anlaşılmaktadır. İkinciler ise Demirel'in çekilmesinde ısrar etmektedirler. Parlâmento içi bir anlaşma gerçekleşmezse, şu veya bu biçimde üst kademedeki bir askeri yönetim söz konusu edilmektedir. Her üç halde de yönetimin ortak niteliği Anayasal hak ve özgürlükleri iyice kısıtlamak, hatta yok etmektir; işçi sınıfı hareketini ve onunla birlikte tüm demokratik hareketleri ve özgürlükleri bastırmaktır.

Biz Türkiye İşçi Partililer, sosyalistler, Anayasal hak ve özgürlükleri kısıtlayacak,

demokratik ortamı daha da daraltıp yok edecek parlamenter kisveye büründürülmüş veya üniforma giydirilmiş otoriter -açık deyimiyle faşist- yönetime karşıyız. Bizim ve tüm ilerici, yurtsever güçlerin ve örgütlerin görevi, “bu faşizm tehdidine karşı bütün demokratik özgürlüklerimizi ve bütün gücümüzü kullanarak direnmek, “Hayır” diyen sesimizi duyurmak, halkoyunu aydınlatıp harekete geçirmektir. Anayasaya sahip çıkıp demokratik hak ve özgürlüklerimizi sonuna kadar savunmak günü gelmiştir. Egemen sınıflar, onların Partileri ve iktidar heveslisi çevreleri tarafından çeşitli şekillerde tezgâhlanan açık teröre yönelik faşizm mutlaka önlenmelidir.

Türkiye İşçi Partisi faşizme karşı, demokrasi için mücadele kampanyası açmaktadır. Bütün ilerici, yurtsever güçleri kendi alanlarında, kendi güçleriyle “Faşizme Dur!” deme mücadelesine çağırıyoruz. Partimiz öteden beri emperyalizme ve faşizme karşı güç birliğinin, cephe birliğinin somut hedefler etrafında oluşabileceğini ileri sürmüştür. Bugün çok somut bir hedef belirlemiştir: Açıkça faşist bir yönetimi gerçekleştirme çabaları. Faşizm mutlaka önlenmelidir. Bu, biz sosyalistlerin ve tüm ilerici, yurtsever güç ve örgütlerin tarihsel görevi, sorumluluğudur. Faşizme karşı mücadele, aynı zamanda onun destekleyicisi emperyalizme karşı da mücadeledir.

Tarih Vakfı TİP Arşivi